

TROUWDAG MET TRUBBELS

Vrolijk spel in drie bedrijven

door

HANS VAN WIJNGAARDEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TROUWDAG MET TRUBBELS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS VAN WIJNGAARDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Herman van Lier - ambtenaar, ca 45 jaar

Lies - z'n vrouw, ca 44 jaar

Karian - hun dochter, ca 16 jaar

Gijs de Boer - hun buurman, ca 38 jaar

Vera - zijn vrouw, ca 35 jaar

Aart Uyttenpolder - penvriend van Karian, ca 21 jaar

Bart - zijn vader, ca 50 jaar

Amalia - gravin van Hier Thoe Gunder, ca 46 jaar

Hannelore - haar kamenierster, ca 20 jaar

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de huiskamer van de familie van Lier. In de achterwand een toog die uitkomt op de hal. Naar rechts in die hal bevindt zich de voordeur. Links kan men in de keuken komen en is ook de trap naar boven. Bij die trap staat, onzichtbaar, een kapstok. De deur links in de kamer gaat eveneens naar de keuken. Rechts is een raam dat uitkijkt op de laan waar de van Liers wonen. Links een bankstel met salontafel. Rechts een huiskamertafel met vier stoelen. Tegen de achterwand een wandmeubel.

EERSTE BEDRIJF

De ontbijttafel is gedekt. Het ochtendblad ligt op tafel. De beginscène is nogal rumoerig, omdat de echtelieden op afstand met elkaar praten. Op een der stoelen hangt een colbertjasje.

LIES: *(staat in ochtendjas in de toog, roept naar Herman boven in de badkamer)* Je kan toch niet met een lege maag weg gaan, Herman?

HERMAN: *(horen we roepen)* Ik pak in de kantine wel een paar bruine bolletjes met kaas!

LIES: Weet je zeker dat je geen kop thee moet met een beschuitje?

HERMAN: Nee schat, dan mis ik m'n trein.

LIES: Hoe laat gaat-ie precies?

HERMAN: Vijf voor negen.

LIES: *(kijkt op haar polshorloge)* Dan heb je nog 'n kwartier!

HERMAN: *(paniekerig)* Dat haal ik nooit!! Lies, doe jij het ochtendblad in m'n koffer, wil je?

LIES: Oké. *(pakt het blad van tafel, zoekt rondkijkend de koffer, roept naar boven)* Waar is je koffer?

HERMAN: In de hal... bij de kapstok!! *(Lies achter af, naar links, komt direct terug met een diplomaten koffertje, probeert dat te openen, maar het lukt niet)* Heb je hem?

LIES: *(probeert het nog eens, roept dan)* Ja! Maar hij gaat niet open!

HERMAN: Je moet de cijfercodes eerst instellen!

LIES: Hoe moeten die staan?

HERMAN: Links twee maal jouw verjaardagsdatum...

LIES: *(mompelt)* Dat is 19 Juni.. Dus twee maal 1-9-6.. eh.. dat is driehonderd twee en negentig.. *(prutst)* 3.. 9.. 2 *(roept)* Ja, dat heb ik! En réchts?

HERMAN: Twee maal mijn verjaardag!!

LIES: *(grinnikt)* Dat zat er dik in. Elf Juli. Dat is dus twee maal 1-1-7. Twee maal honderd zeventien is tweehonderd vier en dertig. *(prutst)* 2..3..4 *(probeert de sloten te openen, maar zonder resultaat)*

HERMAN: *(achter op, veegt met een baddoek de laatste restjes scheerzeep van z'n gezicht)* Lukt het?

LIES: *(tobt nog steeds)* Nee, ze vertikken het.

HERMAN: *(gooit de baddoek op een stoel)* Laat mij maar. Jij bent altijd zo onhandig.

LIES: *(beledigd)* Ze staan toch goed zo? Links 3-9-2 en rechts 2-3 4.

HERMAN: Dat klopt als een zwerende vinger. Daarom is het nou verder een fluitje van een cent. Kijk maar. *(probeert tevergeefs)* Hè? Hoe kan dat nou?

LIES: (*quasi lief*) Zei je 'n fluitje van 'n cent, Herman?

HERMAN: (*wrevelig*) Doe niet zo hatelijk. Het moet gaan zo! (*probeert zonder resultaat*) Ik snap er niks van.

LIES: (*lief*) Was het niet andersom? Jouw verjaardag links en mijn verjaardag rechts?

HERMAN: Welnee, ik ben toch niet gek. (*verandert al mompelend de code, probeert dan weer tevergeefs*) Zie je wel?

LIES: Het kan ook drie keer die verjaardagen zijn.. (*ondeugend*) Of heb je misschien de verjaardag van je secretaresse gebruikt?

HERMAN: (*nors*) Laat m'n secretaresse erbuiten, wil je?

LIES: Sorry.. Grapje.. Zeg, heb je niet achterstevoren gecodeerd? 2-9-3 in plaats van 3-9-2... en 4-3-2 in plaats....

HERMAN: (*valt in*) Verdorie Lies, hou op, je maakt me aan het twifelen. (*probeert nog eens, besluit dan*) Nou ja, laat maar. (*kijkt op z'n horloge, schrikt*) Lieve help, ik moet rennen! (*naar achter*)

LIES (*geeft hem z'n colbertje dat over de stoel hangt*) Schiet dan maar op!

KARIAN: (*achter op, in nachtpon, zeurt*) Lig ik hartstikke lekker te dromen... gaan jullie er als een stelletje mafkezen keihard doorheen staan schreeuwen. Twee kijvende honden maken nog niet zo'n lawaai. Hebben jullie soms ruzie?

LIES: (*lacht*) Welnee liefje, we stonden te communiceren. Pa op de badkamer en ik hier.

KARIAN: (*droog*) Da's niet zo best voor je stembanden.

LIES: Pa was de cijfercode van z'n diplomatenkoffer vergeten en...

HERMAN: (*wil juist Karian kussen, stokt, verontwaardigd*) Ik ben niks vergeten. Jij zal met je twee linker handen wel aan die combinatie hebben zitten prutsen.

LIES: (*boos*) Welja! Nou zal het mijn schuld nog zijn! Kan ik het helpen dat jij zo verstrooid bent dat je niet eens meer weet...

KARIAN: (*stampvoet*) Hou op!! (*verwijtend*) Je moest je schamen om zo lelijk tegen elkaar te doen op jullie trouwdag.

HERMAN: (*stapte juist de hal in, steekt zijn verbaasde hoofd weer naar binnen*) Hè..?

LIES: (*slaat beschaamd haar hand voor haar mond*) O, lieve help! (*beiden kijken elkaar aan, schieten dan in de lach en maken een verontschuldigend gebaar*)

HERMAN: Sorry schat, ik heb er geen moment meer aan gedacht. Stom!

LIES: Wat denk je van mij... ik schaam me dood.

HERMAN: Het zal wel zijn omdat we zo'n haast hebben. Ja, zo gaat dat als je je verslaapt. (*ze kussen elkaar*)

KARIAN: (*wijsneuzerig*) Ik moet in dit gezin overal aan denken.

HERMAN: Vanmiddag maken we het goed. Oké? Ik moet nu echt gaan. (*kust Karian en wil achter af gaan*)

KARIAN: (*weerhoudt hem aan de slip van z'n jasje*) Hier blijven!

LIES: Pap heeft haast, Karian.

KARIAN: Jij gaat de deur niet uit voor ik je gefeliciteerd heb! Wat denk je wel. (*geeft hand en kus*) Ouwetje, hartelijk geluk gewenst met deze gedenkwaardige dag. (*grinnikend*) Knap hoor om het zo lang vol te houden met die onhandige tante.

HERMAN: Dank je, lieverd.

LIES: (*lacht*) Zeg snotneus, een beetje meer eerbied voor de ouderdom kan geen kwaad.

KARIAN: (*kust Lies*) Jij ook gefeliciteerd, wijffie. Je bent toch maar een ongelofelijke bofkont, dat je zo'n superatleet als Pa aan de haak hebt geslagen.

LIES: (*giert van de lach*) Gekke meid.. Superatleet!! Hij kan nog geen vijf kilo aardappels op het aanrecht tillen!

KARIAN: Maar je moet toegeven dat z'n sprint naar de trein iedere morgen van grote klasse is!

HERMAN: (*kijkt op z'n horloge, schudt het hoofd*) Vandaag kan ik het wel schudden. Die trein haal ik nooit meer.

KARIAN: (*verbaasd*) Wou jij beweren dat je van plan bent om te gaan werken op jullie trouwdag?

HERMAN: De plicht roept, liefje.

KARIAN: Dan wordt het hoog tijd dat jij je Oost-Indisch doof houdt, man. Dan scheidt de plicht er vanzelf uit met roepen. Trouwens, je kan niet weg, want ik moet je nog wat vertellen.

HERMAN: (*slaat geen acht op haar, tot Lies*) Vind je het erg, dat ik voor één keer de auto neem?

KARIAN: Hé.. hallo!! Pappie, je dochter praat tegen je!

LIES: Dat kan niet want ik moet nog 'n boel boodschappen doen.

HERMAN: Waarom ga je niet lopen? Dat doe ik iedere morgen. Lopen is trouwens goed tegen botontkalking, zeggen ze.

KARIAN: (*zeurt*) Pa...

LIES: Ja ja, met een tas met minstens tien kilo troep.

HERMAN: Wat is nou tien kilo...

LIES: O, niks bijzonders, maar na een kilometer weegt het 'n ton!

HERMAN: Neem dan een taxi terug. (*zoekt op het wandmeubel*) Waar zijn de autosleutels?

KARIAN: (*heeft steeds geprobeerd er tussen te komen, barst nou uit, nijdig*) Zeg hoe zit dat nou... Sta ik hier soms voor "Jan met de korte achternaam"? (*nadrukkelijk*) Ik zei dat ik wat moest vertellen!!

HERMAN: Dat doe je vanmiddag dan maar. *(zoekt verder)* Ik ben vroeg terug.

KARIAN: Dan hoeft het niet meer. Dan is hij er waarschijnlijk al.

LIES: *(verbaasd)* Is hij er al? Over wie heb jij het?

KARIAN: Over m'n penvriend .

HERMAN: *(stopt zoeken, kan z'n oren niet geloven)* Je Pen-waat??

KARIAN: *(haalt nukkig de schouders op)* Nou.. gewoon.. m'n correspondentievriendje. Is dat nou zo gek?

LIES: *(blij verrast)* Hé, heb jij een correspon...

HERMAN: *(valt in)* Wat probeer jij nou eigenlijk te vertellen?

KARIAN: Dat-ie vandaag kennis komt maken.

HERMAN: Toch niet me MIJ zeker?

KARIAN: Natuurlijk. Met jullie ook. *(boos)* Verdorie, in plaats dat je het leuk vindt sta je allerlei stomme vragen te stellen. Je wordt bedankt. De lol is er voor mij al lang weer af! *(wil achter af gaan)*

LIES: *(weerhoudt haar)* Wacht even, Karianne. *(zet haar op een stoel, pakt de autosleutels uit haar tas, resoluut)* Herman, hier zijn de sleutels. Jij gaat op het ministerie datgene doen wat blijkbaar geen uitstel kan lijden en dan kom je zo gauw mogelijk terug. *(geeft hem de sleutels en de koffer)* Alsjeblieft.

HERMAN: Nee, laat die koffer maar hier. *(grinnikt)* Er zit trouwens 'n cadeautje voor je in. Voor één en twintig jaar moed, beleid en trouw. Zodra ik thuis ben zal ik die koffer te lijf gaan en dan zou ik het leuk vinden als je het vanavond zou dragen bij het diner in Het Vergulde Paard. *(kust haar)* Hasta la vista! *(achter af)*

LIES: *(zwaait nog even in de toog, we horen een deur slaan, ze schenkt een kop thee voor Karian)* Hier kind, 'n kop thee. Smeer er een beschuitje bij. *(naar het raam, zwaait nog even, we horen een auto weggrijden. zit dan bij Karian)* Zo lieverd, vertel me nou alles over die prille liefde.

KARIAN: *(smerend)* Hè..? Waar heb jij het over?

LIES: Nou, tussen jou en die.. eh.. dinges.. nou ja, die knul waar je mee correspondeert.

KARIAN: *(giert)* Moeder, doe niet zo gek. Prille liefde!! Hoe kan dat nou. Ik heb die knul nog nooit gezien. Dan kan je toch niet verliefd worden?

LIES: *(nonchalant)* Ach, ik weet het niet. Misschien door de vurige brieven die hij schrijft.

KARIAN: Ik heb er nog maar twee gehad. En.. eh.. eerlijk gezegd waren die nogal kort... en vooral saai!

LIES: *(samenzweerderig)* Twéé nog maar? Da's niet veel. Hoe heet die onbekende aanbieder eigenlijk?

KARIAN: (*aangebrand*) Verdorie ma, twee mensen kunnen elkaar toch wel brieven schrijven zonder aan zo iets banaals als LIEFDE te denken?

LIES: (*steekt haar handen in afweer omhoog*) Sorry, ik wist niet dat je in de gordijnen zou klimmen. Het was een onschuldige vraag... Maar al met al weet ik nog steeds niet hoe hij heet.

KARIAN: Eh.. (*verward*) Shit, dat weet ik zelf eigenlijk ook niet.

LIES: (*schiet in de lach*) Zet hij z'n naam dan niet onder die brieven?

KARIAN: (*giechelt*) Hij ondertekent met: "Je onbekende schrijfvriend".... En verder niks..

LIES: En als jij terugschrijft begin je met: "Lieve onbekende...

KARIAN: (*rustig, doch 'n tikkie dreigend*) Ma.. ik probeer een serieuze briefwisseling op te bouwen en jij maakt het belachelijk.

LIES: Sorry Karian, dat was niet de bedoeling. (*ernstig*) Hoe ben je aan z'n adres gekomen?

KARIAN: Dat kreeg ik 'n paar weken geleden van een vriendin. Ik heb hem nog maar één keer geschreven en hij mij twee keer. Die laatste brief kwam gisteren. Daarin schreef-ie dat z'n vader vandaag hier in de stad een vergadering had van de boerenbond. Hij mocht met hem meerijden en.. eh.. nou ja, hij wil kennis komen maken.

LIES: (*lacht*) Ja, met jou! Je denkt toch niet dat hij benieuwd is naar je ouwelui?

KARIAN: Dat is-ie wél. Hij schreef dat hij zich er op verheugde om jullie te ontmoeten.

LIES: (*bedenkt*) Dan zijn er twee mogelijkheden.. Of hij loopt wat te hard van stapel.. of 't is een nette knul, die een goeie opvoeding heeft gehad. Hoe laat verwacht je hem?

KARIAN: Geen flauw idee.

LIES: (*staat op*) Als ik jou was zou ik maar gauw gaan badden. Stel je voor dat-ie nu aanbelt. Dan kan-ie gelijk kennis maken met jouw nachtpon.

KARIAN: Nou.. én? Hij zal heus wel eens meer een nachtpon hebben gezien.

LIES: Hopelijk niet al te veel! (*plaagt*) Hé.. kouwe kikker, je bent zeker wel zenuwachtig?

KARIAN: Waarom zou ik? (*drinkt haar laatste thee, staat op*) Als hij niet bevalt, dan hoepelt-ie maar weer op. (*achter af*)

LIES: (*schudt het hoofd*) Moeilijke tijd voor die kinderen.. Ja verliefd..nee verliefd. Ja kriebels.. nee kriebels. (*zet de ontbijtspullen op een dienblad*)

GIJS: (*horen we roepen in de keuken*) Hallo! Waar zitten jullie... (*z'n hoofd om de hoek van de keukendeur*) O, ben je hier.. Weet je dat

ik reuze trek heb ik 'n kop koffie met 'n stuk taart! Mogen we verder komen?

LIES: Dat weet je best, Gijs. Jullie zijn altijd welkom.

GIJS: *(laat Vera met 'n buiging voorgaan)* Na u, schoonheid. *(met Vera links op)*

VERA: Zijn we niet te vroeg?

GIJS: *(opgewekt en druk)* Wie hier als vriend naar binnen gaat, komt nooit te vroeg maar steeds te laat. Zo is het toch, Lies?

VERA: Gijs, doe niet zo druk.

GIJS: Neem me niet kwalijk, Vera, maar als mijn liefste buurvrouw jubileert, dan kan ik onmogelijk rustig blijven. *(geeft Lies 'n hand, quasi plechtig)* Geachte buurdame, ik hoop dat wij nog héél lang getuige mogen zijn van jullie voorbeeldige echtvereniging, die vandaag zijn twee en twintigste jaar ingaat. Gefeliciteerd namens mezelf *(geeft haar klapzoen rechts)* namens Janus, onze poedel *(geeft haar klapzoen links)* namens Kees, de kater *(klapzoen rechts)* en namens Piet, de kanarie. *(klapzoen links)*

LIES: *(lachend)* Ja ho maar! Nou weet ik het wel. Ik vraag me af wat er zou gebeuren als je directeur van de dierentuin was.

GIJS: Dan ging ik gewoon verder met een zoen van HIPPO, ons nijlpaard. En dat is een héél aparte belevenis. Vooral als-ie gaat tongzoenen.

VERA: *(boos)* Verdorie, is het nou uit met dat opgefokte gedoe! *(duwt hem opzij)* Mag ik misschien ook even? *(kust Lies)* Proficiat Lies, nog vele jaren.

LIES: Dank je.

VERA: Zijn we echt niet te vroeg?

LIES: Nee, heus niet. Ik ruim de tafel even af, oké? *(zet de rest op het dienblad)*

VERA: 't Is Gijs z'n schuld hoor. Hij stond te dreinen als een klein kind. *(zeurtoontje)* Vera, laten we nou gaan.

GIJS: Waar is de andere helft van dit gelukkige peper- en zoutstelletje?

LIES: Herman is weg.

VERA: *(verbaasd)* Weg?

GIJS: Wat bedoel jij met : "Weg"? Heeft-ie je in de steek gelaten?

LIES: *(wat kort)* Met "weg" bedoel ik "foetsie". Hij is naar het ministerie.

VERA: *(verbaasd)* Op Zaterdag?

GIJS: Op z'n trouwdag?

LIES: *(aangebrand)* Ja! Op Zaterdag en op z'n trouwdag! *(links af met het dienblad)*

GIJS: *(uit de grond van z'n hart)* Wat 'n rund! Dat is nou echt weer zo'n

lage ambtenarenstreek. Heeft eerst z'n gezin drie dagen in de steek gelaten, omdat-ie zo nodig naar Valkenburg moest om te gaan ouwehoeren over de criminaliteit..

VERA: Straatsburg, bedoel je.

GIJS: Dat zei ik. Kom-t-ie 's avonds laat thuis en de andere morgen: hup.. wegwezen naar z'n heerlijke ministerie van binnenlandse zaken! Dat is toch zeker niet te filmen!

VERA: Hij moet natuurlijk verslag uitbrengen bij z'n baas. Evalueren heet dat, geloof ik.

GIJS: Ben je gek. 't Zal de hele penose daar op dat kantoor worst zijn als-ie Maandagmorgen pas devalueert.

VERA: Evalueert..

GIJS: Dat zei ik. Hij is zeker op een lintje uit van Hare Majesteit. (*windt zich steeds meer op*) Welke uil laat er op z'n trouwdag nou z'n gezin in de steek?!

VERA: (*wil de spanning breken*) Ach, er was misschien nog wat te regeren...

GIJS: (*nog steeds boos*) Op Zaterdag regeer je niet. Dan doe je gezellige dingen. Auto wassen.. gras maaien.. vissen..

VERA: Met je vrouw naar de stad...

GIJS: (*kijkt haar verbaasd aan*) Zeg troel, ik had het over "gezellige dingen"!

VERA: (*dreigend*) Wou jij hiermee beweren dat boodschappen doen met je vrouw...

GIJS: (*grinnikt*) Ik beweer alleen dat Herman een ezel is. En als ik het goed zag had Lies het er niet gemakkelijk mee. Ik zal maar 'n beetje lief voor haar zijn.

VERA: Me dunkt dat je al lief genoeg bent geweest. Ik dacht dat je de zoenziekte kreeg.

GIJS: Aha.., 't is gelukt! Het vrouwtje is jaloers.

LIES: (*links op*) De koffie loopt door.

GIJS: Hè wat jammer. Nou ja, dan maar geen koffie.

LIES: (*verward*) Hè?

GIJS: Als de koffie doorloopt betekent dat volgens mij dat we geen koffie krijgen. Als de brievenbesteller doorloopt krijgen we geen brieven. Als de krantenjongen doorloopt krijgen we geen..

LIES: Zeg, halve gare dwaas...ik bedoel natuurlijk...

VERA: Laat je niet op stang jagen. Gijs weet bliksems goed wat je bedoelt.

GIJS: Zeg Lies, het ziet er volgens mij maar slecht uit voor de Staat Der Nederlanden.

LIES: Waarom?

GIJS: (*wijst naar de koffer*) Herman is aan het regeren zonder koffer. En dat lijkt mij héél linke soep.

LIES: (*lacht*) Jij bent en blijft toch altijd een bijzondere gladiool. (*legt uit*) Hij heeft hem thuisgelaten omdat-ie hem niet open kon krijgen.

GIJS: (*schudt z'n hoofd*) Typisch 'n ambtenaar. Heeft niet eens voldoende kracht in z'n duimen om de slotjes van z'n koffertje te verschuiven. Waar moet dat heen met deze wereld.

VERA: Zo kan-ie wel weer, Gijs.

LIES: Er was iets niet in orde met de cijfercode.

GIJS: Laat eens zien? (*Lies geeft hem de koffer*) Oh..., 't is zo'n lullig ding met cijfersloten. Waardeloze prullen. Die dingen heb je in 'n mum van tijd open.

LIES: Oja? Nou, Herman had er moeite zat mee.

GIJS: Ja, als je zo dom bent om de cijfercode te vergeten is het wel 'n tikkie moeilijker. Maar 'n handige vent doet er niet langer dan 'n half uur over. En als het meezit nog geen kwartier.

VERA: Dat lijkt me sterk.

GIJS: 't Is nog gemakkelijker dan twee maal twee is vier.

LIES: Opschepper!

GIJS: Dat is geen opschepperij. Dat is de naakte waarheid.

VERA: (*smalend*) Jaja, zo naakt dat jij straks in je hemd staat.

GIJS: (*grijnst*) Zit ik dan effe gebeiteld met twee van die schoonheden in de buurt.

LIES: (*waarschuwend*) Gijs, je vraagt er om.. (*vleiend*) Als ik jou nou eens lief aankijk, zou jij dan niet éventjes voor inbreker willen spelen?

GIJS: (*schrikt, zet snel de koffer weg*) Ik kijk wel uit. Misschien zitten er wel staatsgeheimen in.

VERA: (*smalend*) Nou krabbel je terug, hè?

LIES: Hij zou dagenlang zitten friemelen met die cijfertjes.

GIJS: (*vaderlijk*) Meissie, luister nou eens. (*pakt de koffer weer en zet hem op tafel, wijst*) Kijk, elk slot heeft een code van drie cijfers. Ieder kind van de lagere school kan je vertellen hoeveel mogelijkheden er dus zijn.

LIES: (*bij hem*) Dat is niet zo moeilijk. Van 0-0-0 tot 9-9-9. Dat zijn er dus duizend.

GIJS: (*schoolmeesterig*) Goed zo! Jij krijgt een griffel en een zoen van de meester.

LIES: (*weert lachend af*) Nee meester, zoénen heb ik al genoeg gehad.

GIJS: Als je dus bij 0-0-0 begint, en verder gaat met 0-0-1, 0-0-2 enzovoort, dan móét je 'n keer de goeie combinatie tegenkomen.

Met me eens?

LIES: Ja natuurlijk, maar dat is het nou juist. Daar gaat vreselijk veel tijd inzitten,

GIJS: Fout! Als je één getal per seconde doet, dan duurt het in het ongunstigste geval 1000 seconden. (*geduldig*) Ik weet niet of het je bekend is, snoes, maar duizend seconden betekent ongeveer zestien en 'n halve minuut. Reken maar na.

LIES: (*verbluft*) Hè? (*rekent snel*) Verdraaid, je hebt gelijk!

VERA: (*verbaasd*) Niet te geloven. Dat is eenvoudig!

GIJS: (*naar de keukendeur*) Ik zal een kop koffie voor je inschenken, dan kan je gelijk beginnen.

GIJS: Geen sprake van. Ik brand m'n handen niet aan andermans spullen.

LIES: (*vleit*) Ook niet als jouw liefste buurvrouw het vriendelijk vraagt? (*als Gijs geen antwoord geeft*) Toe nou, Gijs, Herman zal erg blij zijn als jij dat probleem voor hem oplost.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto